

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED VÁROS ÉS A SZEGEDI JÁRÁS DOLGOZÓINAK LAPJA

XII. évfolyam, 109. szám

Ára: 50 fillér

Csütörtök, 1956. május 10.

Mai számunkból:

Visszaérkezett a Szovjetunióból
a magyar országgyűlés küldöttsége
(2. oldal)

Miért késik Szegeden
a második öt éves terv nyilvános vitája?
(3. oldal)

Jó játékkal győzött a Haladás
(4. oldal)

Munkaverseny szervezése

Szeged üzemében e napokban tartják a termelési értekezleteket, ahol az üzem dolgozói második öt éves tervünk irányelveit vitatják meg, s eközben javaslatokat tesznek az irányelvekben foglaltak megvalósítására. Legtöbb helyen a termelési értekezleteket most is egybekötik a munkafelajánlásokkal, versenyszervezésekkel. A versenyszervezés több helyen sablonossá vált, s a vállalásokat nem mindenütt készítették elő kellő alaposítással. A legutóbbi termelési értekezletek azt bizonyították, hogy a dolgozók tettekkészsége második öt éves tervünk irányelveinek megjelenése óta megnövekedett. A helyes kezdeményezések második öt éves tervünk első évére kitűzött feladatok végrehajtását célozzák. Az április 4. és május 1. megünneplésére kezdeményezett munkaverseny több szegedi üzemben továbbfolytatódott. A Ruhagyárban például a B-műszak versenyre hívta az A-műszakot, a féléves terv maradéktalan teljesítése érdekében. Emellett számos dolgozó, olyanok is, akik eddig nem voltak párosversenyben, bekapcsolódtak a mozgalomba.

Több üzemben még mindig komoly hibák mutatkoznak az értékelésben és a verseny nyilvánosságában. Az üzemi bizottságok új ötletekkel gazdagítják a verseny-nyilvánosságot és igen sokszor joggal kérik, hogy a területi bizottságok és a Szakszervezetek Megyei Tanácsa is nyújtsanak nekik segítséget. Az Újszegedi Kender-Lenzővíz üzem bizottságának tagjai elmondják, hogy a területi bizottság leggyengébb munkája a munkaverseny szervezésében nyilvánul meg. Igaz, hogy a sok munka mellett nehéz a munkaversennyel is foglalkozni. Az emberekről való gondoskodás — és ez egyik legfőbb feladata a szakszervezeteknek — azonban elválaszthatatlan a munkaversenytől. Ki tagadná azt, hogy a termelékenység emelése visszahat a munkások élet-színvonalára? Ilyen szakszervezeti funkcionárius nincs Szegeden. Mégis elfelejtik, hogy a munkaverseny tapasztalatainak átadása elsősorban is a szakszervezeti vezetők feladata. Több szegedi üzemben azt mondják, hogy jó példaként mindig a Ruhagyárt emlegetik. Ezt a szakszervezeti vezetők is hallják nap mint nap, de arra nem gondoltak mind ez ideig, hogy a ruhagyári tapasztalatokat elmondják Újszegeden és a Textilművekben, vagy a Szegedi Kenderfonógyárban. A Helyiipari Dolgozók Szakszervezete vagy a többi szakszervezet területi bizottsága munkájának is ez a legfőbb hiányossága. Az is igaz azonban, hogy a szakszervezeti funkcionáriusok legtöbbször csak az üzemi bizottság vezetőjével tárgyalnak, s a szakszervezeti termelési feladatok különösen, ha nem függetlenítették, igen kevés segítséget adnak. Pedig nekik lenne legnagyobb szükségük erre. Ha megkérdeznék valaki a szakszervezeti funkcionáriusoktól, hány bizalmival beszélgettek el, s milyen segítséget adtak a bizalmiaknak, akkor igen sokan zavarba jönnének a válaszádnál, mert a bizalmiak, az üzemek egyszerű munkásai valahogy távol esnek még mindig a szakszervezeti vezetőlől.

Amikor második öt éves tervünk irányelveit vitatjuk meg, s a dolgozók valamennyi szegedi üzemben tettekkel tanúsítják, hogy az irányelvek jók és második öt éves tervünk célkitűzései megvalósíthatók, akkor a szakszervezeti vezetőknek az alulról jövő kezdeményezéseket fel kell karolniuk, s azokat más üzemekben tovább kell adniuk. Igaz az, hogy Szegeden nagyrészt könnyűipari üzemek vannak, hogy néha problémák mutatkoznak az anyagellátásnál és emiatt a munkaverseny néhol lanyhul. De számos példa mutatja, hogy a dolgozók munkakedve mégis fokozódik, az anyaghiányt takarékosan, ésszerűsítések bevezetésével pótolják. A szakszervezeti vezetőknek a megállapítások és a beletnyugvások helyett inkább arról kellene beszélniük, hogy mik a lehetőségek. Egész bizonyos, az üzemek dolgozói örömmel vennék ezt.

Amikor felvetjük, hogy a szakszervezetek még mindig nem gazdái a munkaversenynek, akkor elsősorban is a már meglévő jó tapasztalatok átadására gondolunk. Hogy életszínvonalunk második öt éves tervünk végéig 25 százalékkal emelkedjék, ahhoz az is kell, hogy többek között a munkaverseny jobban szervezzük. A sok munka mellett legyen a szakszervezetnek egyik legfontosabb feladata a munkaverseny szervezése, a jó tapasztalatok átadása — az emberekről való fokozott gondoskodás.

Új könyvet jelent meg a könyvhétre a Tiszatáji Magvető

A Magyar Írók Szövetsége szegedi csoportjának könyvkiadója, a Tiszatáji Magvető érdekes új könyvet jelent meg a közelgő könyvhéten. Kiss Lajos hőmezővásárhelyi származású Kossuth-díjas néprajztudós „Vásárhelyi híres vásárok” című művét adják ki. A könyv sok érdekes hágyománnyal ismerteti meg majd az olvasót. Ez lesz a Tiszatáji Magvető által kiadott hatodik kötet.

Az elkövetkező hetekben nyomába kerülnek, s a második illetve a harmadik negyedév elején már kaphatók lesznek a könyvboltokban Németh Ferenc és Petrovácz

István fiatal szegedi költők verseskötetei, valamint Nacsády József feldolgozásában Kovács Istvánnak, a múlt században élt egyik szegedi építőmesternek önéletrajza is. Ez utóbbi érdekes, gazdag utalásokat tartalmaz, s ezért különösen az ifjúság körében tarthat számot nagy érdeklődésre.

A szegedi írók közül Dér Endre József Attila-díjas Első próba című regényének folytatásán, Somfai László Magvető János című kötetén dolgozik. Az ő műveiket is kiadja még az idén a Tiszatáj Magvető.

Vasárnap textilipari konferencia lesz Szegeden

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége, a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület szegedi csoportja vasárnap reggel 8 órákor textilipari konferenciát tart a szövetség Horváth Mihály utcai tanácskozó termében. A konferencia az egyesület első ilyen jellegű rendezvénye s az egyesület fejlődéséről, komoly munkájáról, s egyben az üzemekkel való termékeny kapcsolatáról tanúskodik.

A konferencia bevezető előadását Gosztanyi Sándor, a Könyvüipari Minisztérium Műszaki, Beruházási Főosztályának helyettes vezetője, az egyesület társelnöke tartja. Majd párhuzamos részkonferenciákat tartanak a rostkieészítő, a pamutfonó, a rostfonó, a szövő és a ruházati ipar műszaki kérdéseiről. Minden tárgykörben két-két előadás lesz, egyik az újabb kutatások eredményeit ismerteti — ezeket az előadásokat a Textilipari Kutató Intézet munkatársai tartják —, a másik pedig az egyes iparágak üzemének legfontosabb technológia-fejlesztési kérdéseit tárgyalja.

A konferenciákat viták követik. Ezek a viták arra hivatottak, hogy a szegedi textilipari szakemberek felmérjék a legújabb kutatási eredményeket, s a közelebbi fejlesztés útjának kialakításában tevékenyen résztvegyenek. Végül határozati javaslatot hoznak a konferencia részvevői elé. A határozatok irányelvei a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület szegedi csoportja következő félévi munkatervének alapjául szolgálnak s a vállalati fejlesztési programjába is bekerülnének.

A textiliparban jelentős konferenciára minden érdeklődőt szívesen lát az egyesület.

Asothalom és Mórahalom vasútállomás az élüzem címért

A Gazdasági Vasút — közismerten: kisvasút — bonyolítja le nagyrészt a városi piac zöldségféléivel való ellátását, s a környező falvak termelőszövetkezteinek, egyéni gazdáinak árúellátását, közlekedését. A kisvasúti állomások hatalmas forgalmat bonyolítanak le. Az egész területen április hónapban már túlhaladták az őszi csúcsgazdálkodás eredményeit és — ami először fordult elő — néhány állomás teljesítette az élüzem feltételeket is.

Asothalom állomás a kocsik gyors mozgását, tolatá-

sát úgy oldotta meg, hogy a tervezett 113 százalék helyett 146 százalékot ért el. A kocsik tartózkodási ideje is csökkent, s e téren 160 százalékot teljesítettek. Mórahalom állomás egy hónap alatt 231 kocsit rakott meg darabáruval, zöldségfélével és egyébvel. Ugyanennyit rakodott ki is, ezáltal 133 százalékot teljesítésményt ért el. Mindkét állomás jóval túljelentette az élüzem feltételeket. Ha még két hónapig hasonló jó teljesítményeket érnek el, esélyesek az élüzem kitüntetésre.

A Minisztertanács ülése

Az MTI jelenti:

A Minisztertanács keddi ülésén megtárgyalta az Országos Tervhivatal elnökének jelentését az első negyedévi tervteljesítés tapasztalatairól. Megállapította: a továbbiakban a termelési tervek maradéktalan teljesítése mellett a fő figyelmet az önköltségszökkentésre, a termelékenység emelésére és a minőség megjavítására kell fordítani és ennek érdekében megfelelő intézkedéseket kell tenni az anyagellátás biztosítására.

A Minisztertanács a Munka Törvénykönyve végrehajtási utasításának több rendelkezését kiegészítette, módosította. A rendelet a munkaügyi kérdésekben kiszélesíti az igazgatók jogkörét, kiküszöböli a végrehajtási utasítás több bürokratikus intézkedését és többek között

lehetővé teszi, hogy az igazgatók fegyelmi úton járjanak el egyes olyan esetekben, amelyek eddig csak büntetőeljárás útján számíthatók.

A Minisztertanács a SZOT-tal közös határozatot hozott a 300-nál több munkást foglalkoztató üzemekben társadalmi bíróságok létrehozásáról.

A társadalmi bíróságok feladata a dolgozók fokozottabb bevonása a társadalmi tulajdon védelméért, a munkafegyelmegszilárdításáért folytatott harcban.

A Munkaerő-tartalékok Hivatala elnökének előterjesztésére a Minisztertanács határozatot hozott arról, hogy a nagyobb üzemekben szakmunkásképzés és az üzem sajátos feladatainak megfelelő továbbképző tanfolyamokat kell szervezni. A tanfolyamokon résztvevők a gyakorlatban ismerkednek meg a modern technológiával, az újítások eredményeivel és ezek alkalmazásához szükséges elméleti ismereteket is elsajátítják.

A Minisztertanács intézkedéseket hozott Budapesten és nagyobb vidéki városokban a női munkaerők munkába állításának megkönnyítésére.

A Minisztertanács megbíráta az Országos Tervhivatal elnökét és a pénzügyminisztert a közszélesítő politikai tervekkel és a közszélesítő alappal kapcsolatban kiadott bürokratikus intézkedéseikért és hatályon kívül helyezte azokat. Utasította az Országos Tervhivatal elnökét és a pénzügyminisztert, hogy

olyan rövid és közérthető végrehajtási utasítást adjanak ki, amelyek a helyi szervek önállóságát tovább erősítik.

A Minisztertanács utasította a belügyminisztert a nyugati országhatárnál létesített műszaki zár megszüntetésére.

Hangverseny az árvízkarosultak javára

A Szegedi Városi Békebizottság kulturális osztálya a Kiss Jenő, a Városi Békebizottság kulturális bizottságának titkára mondja. Zongorázik: Höchtl Margit zongoristával. Liszt emlékhangversenyt rendez a szakiskola hangversenytermében. A bevételt az árvízkarosultak megsegélyezésére fordít-

ják. A megnyitó beszédet a Kiss Jenő, a Városi Békebizottság kulturális bizottságának titkára mondja. Zongorázik: Höchtl Margit zongoristával. Liszt emlékhangversenyt rendez a szakiskola hangversenytermében. A bevételt az árvízkarosultak megsegélyezésére fordít-

FELEJTHETETLEN NAPOK

A Délmagyarország számára írta: PAULA GEBER, a „Románia Libera” munkatársa

Egy kis pont a térképen, város két határ között és egy név: Dénes Leó. Ime mind az, amit Szegedről tudtam, mielőtt elindultam Romániából, Ploesti város Népi Tanácsa delegációjának tagjaival, akiket tapasztalat-cserére hívtak meg Szegedre.

A vonat monoton zakatolása közben megpróbáltam elképzelni azt a pillanatot, amikor a határon átkelve meglátjuk a várost. Már rég leszűnt a sötétség. Egyszer csak a távolból feltűnő fénytenger meggyorsította szívverésünket. Szegedhez közeledtünk. Amikor a mozdony megállt, máris több baráti kéz nyúlt felénk, hogy segítsen a vonatról.

Sorra megismerkedtünk a Belváros tiszta és egyenes utcáival, amelyeknek mindkét oldalán nagyon szép épületek sorakoznak. Úgy tűnt, hogy a házak közül csak a fogadalmi templom és a tanácssháza tornya emelkedik ki: építészeti szempontból annyira egyöntetűnek, rendezettnek láttam ezt a várost, amely tudom, sok nép segítségével épült újra az 1879-es borzalmas árvíz után. A barokk-stílus hatására épült gyönyörű házak, a város mellett folyó Tisza, elképráztatta szememet, Szeged gazdái megnyerték szívemet. Az a határtalan szeretet, amellyel itt fogadtak bennünket, a vezetőktől a legegyszerűbb munkásig, megerősített bennem a hitet: a népelnyomók által sított sovinizmusnak semmi köze nincs a néphez, amely saját sorsának intőzője.

Gyönyörű napokat töltöttünk, meleg ba-

rátú léghőben, a Tisza partján. Szomjasan törekedtünk arra, hogy minél többet megismerhessünk Szeged sokoldalú kulturális életéből. Juhász Gyula, Móra Ferenc, József Attila, Radnóti Miklós és más szegedi nagy írók és költők ismerete növelte szemünkben Szeged nagy értékét. Ivanovics György professzor előadásából megtudtuk, hogy a Szegedi Egyetemen az oktatás mellett milyen nagy jelentőségű tudományos munka folyik.

Három újság terjedelmére lenne szükség ahhoz, hogy kifejezhessem azokat az érzéseket, amelyek akkor támadtak bennünk, amikor a fogadalmi templom hatalmas orgonáját hallgattuk, vagy amikor Jacobi Viktor muzsikájában gyönyörködünk a szegedi Nemzeti Színházban, amikor a város óriási könyvtárát, remek intézményeit, üzemeit meglátogattuk, nem is beszélve arról a baráti szeretetről, amellyel körül vettek bennünket a szegedi dolgozókkal való minden egyes találkozásunknál. Nekem jutott az az öröm, hogy ismertessem a szegedi emberek barátságos és gazdag lelkiéletének szép kincseit a „Románia Libera” hasábjain.

El kell még mondanom azt, hogy a Ploesti-i delegáció tagjai nagyon sokat tanultak Szegeden. Értékes tanulságokkal szolgált nekünk a tanácsotagok, az állandó bizottságok, a végrehajtó bizottságok széles dolgozó tömegeket mozgósító munkája, amellyel segítik a tanácsot abban, hogy a gazdasági, kulturális és városgazdálkodási

tervek valóra váljanak.

A román delegáció szegedi látogatása, találkozásunk itt a csehszlovákiai Brno vezetőivel, értékes tapasztalatcsere mindhárom város számára és egyben jó kezdet a népi demokratikus országok városai közötti baráti kapcsolatok elmélyítésére. Tudatában vagyunk annak, hogy ehhez hasonló tapasztalatcsere szervezése a helyi államhatalmi szerveknek munkájában minden bizonnyal termékeny eredményekre vezet. Ezért lelkesedéssel köszöntjük a szegedi párt- és tanács végrehajtó bizottságok kezdeményezését, amely lerakta az alapját egy új kapcsolati formának, a szocializmust építő államok közötti együttműködés keretein belül.

Szegedet elhagyva szép jövő perspektíváinak örömet vívunk magunkkal.

Kölszönösen kicserélve munkatapasztalatainkat, megtanultuk értékelni azt a szeretetet és barátságot, amellyel közvetlenül körülvették bennünket Szeged városának dolgozói. Felejthetetlen napokat töltöttünk Szegeden. Nagyon kevés, ha csak azt mondjuk, hogy önközött, kedves szegedi elvtársak, a legmelegebb baráti körben éreztük magunkat. Határtalan szeretettel fogunk önökre emlékezni. Szívünk egy részét Szegeden hagytuk. Türelemmel várjuk, hogy ugyanilyen meleg szeretettel, tárt karokkal fogadjunk benneteket, mint jó, régi barátokat városunkban.

Visszontlátásra drága elvtársak, Szeged dolgozói!